

кова натрупана съ новини, щото слѣды-тъ на първоначално-то само ся намирахъ още тукъ-тамъ, до гдѣ-то дойде реформація-та — коя-то съ сьонгерь-тъ си захванъ да измыва пятна-та отъ картинъ-тж за да възстанови образъ-тъ въ прѣдишный-тъ си видъ. Особенно въ три отношенія ся появи паденіе-то на църквж-тж въ періода за кого-то говоримъ сега (300 — 600) година: По-квареніе на *ученіе-то*, състояніе на *духовенство-то* и разваленіе-то на *нравы-тъ*.

Първый-тъ случай за едно успѣшно разцѣпваніе на църквж-тж даде *Аріѳ*, единъ отъ презвитеры-тъ въ Александріѳ. Той публично отхвърли божество-то на Исуса Христа, и учяше че Христосъ е една тварь, ако и да е прѣди всичкый-тъ свѣтъ създаденъ. Единъ голѣмъ църковенъ Соборъ кой-то станъ въ 325-тж годинъ въ Никеѳ въ Малж-Азіѳ ся назначи да рѣши той-зи въпросъ. На този съборъ ся явихъ 318 Епископы и други църковны учители кои-то почти едногласно опровергахъ ученіе-то на *Аріѳ* и съставихъ символа на вѣрж-тж, кой-то ся нарича *Никейскый Символъ на Вѣрж-тж*. *Аріѳ* за дълго врѣме не рачи да отстѣпи отъ мнѣніе-то си; и кога-то най-сѣтне по единъ неправиленъ начинъ даде подписъ-тъ си, той внезапно умрѣ съ голѣмы болкы на сжщій день на кой-то бѣше опрѣдѣлено да ся приеме пакъ въ съобщеніе-то на църквж-тж; Едно събытіе кое-то ся глѣдаше отъ вѣружщи Епископы като единъ особенъ сждъ Божій върху него. Но съ това не ся